

Klagesaker til Pressens Faglige Utvalg (PFU)

Perioden fra revisjonen av VVP 4.9 i 2006 og frem til april 2023.

PFU-saker som har endt med fellelse på VVP 4.9 – Kritikk/Brudd

Sak 252/22 – NN mot Vårt Oslo

<https://presse.no/pfu-sak/252-22/>

BRUDD: 4.6, 4.9

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt en artikkel om at en person omkom etter å ha blitt påkjørt av toget, og at togtrafikken sto. Avisa oppdaterte saken etter publisering og la inn følgende opplysning: «Ifølge politiet tyder mye på at det dreier seg om et selvmord.»

Vårt Oslo delte også artikkelen på Facebook med åpent kommentarfelt. Samme kveld ble opplysningene fjernet etter at pårørende hadde reagert på omtalen.

PFU konstaterte at opplysningen om at det trolig handlet om et selvmord ble formidlet tidlig, før alle pårørende var varslet om hendelsen og dødsfallet. PFU konkluderte med at hensynet til de pårørende i denne saken veide tyngre enn informasjonsbehovet, og at Vårt Oslo ikke viste tilstrekkelig hensyn overfor mennesker i sorg. Opplysningen om at personen trolig tok sitt eget liv, utgjorde etter PFUs syn en unødvendig tilleggsbelastning for de pårørende på det tidspunktet opplysningen ble publisert.

Sak 159/18 – NN mot Bergensavisen

<https://presse.no/pfu-sak/159-18/>

BRUDD: 4.6, 4.9

Nyhetsartikler.

Klagen gjaldt to artikler i Bergensavisen (BA). I den første artikkelen skrev BA at en mann var tatt for oppbevaring av et livsfarlig giftstoff og at mannen hadde planlagt å ta sitt eget liv. I

den andre artikkelen skrev BA at en mann hadde omkommet, og at han tidligere hadde hatt befatning med giftstoffer.

PFU konkluderte med at omtalen av selvmords-planene utgjorde en unødvendig belastning for mannen og hans pårørende (4.6). Videre reagerte utvalget på beskrivelse av hvordan giftstoffet kan fremstilles og ta liv (4.9).

Sak 082/18 – NN mot Bodø Nu

<https://presse.no/pfu-sak/082-18/>

BRUDD: 4.6, 4.9

Innholdsmarkedsføring.

Klagen gjaldt en kommersiell publisering om en kvinne som fortalte om hvordan hun kom seg tilbake til arbeidslivet med hjelp fra Bodø Industri etter at eks-samboeren hadde tatt livet sitt. To selvmord ble omtalt.

PFU uttalte: «Vær Varsom-plakatens punkt 4.9 ber mediene være varsomme med å omtale selvmord og å unngå omtale som ikke er nødvendig for å oppfylle allmenne informasjonsbehov. Slik PFU ser det, publiserte Bodø Nu unødvendige detaljer om begge selvmordene. Utvalget er sterkt kritisk til hvordan avisen har omtalt et så sensitivt tema i en kommersiell publisering.» PFU felte også på 4.6, da avisa ikke tok kontakt og utviste varsomhet overfor pårørende.

Sak 082ABC/15 – Anne Lise Arnesen Elgesem, Rådet for legeetikk m.fl., Menneskeverd mot NRK

<https://presse.no/pfu-sak/082abc15/>

KRITIKK: 4.9 (dissens)

Dokumentar.

Klagen gjaldt NRK Brennpunkts film «Den siste reisen», sendt første gang i mars 2015. Filmen fulgte en norsk kvinne på hennes reise til en klinikk i Sveits der hun får hjelp til å ta sitt eget liv.

Utvalget delte seg i konklusjonen, der flertallet landet på kritikk: «Gitt filmens svært alvorlige tema, og usikkerheten knyttet til mulig smitteeffekt, mener utvalgets flertall at NRK skulle ha utvist større varsomhet i formidlingen av handlingsforløpet eller på annen måte forsikret seg om at siste setning i plakaten punkt 4.9 var ivaretatt.» Samtidig påpekte PFU også at «det er positivt at problematikken rundt selvmord, herunder legeassistert selvmord, omtales», men utvalget slo altså ned på detaljeringsgraden. Det ble også pekt på at mediene bør være «nøye med å presentere alternativer til selvmord og måter man kan forebygge selvmord på».

Mindretallet var inne på samme vurderingsmoment, men landet på ikke brudd: «Gitt filmens svært alvorlige tema, og usikkerheten knyttet til mulig smitteeffekt, mener utvalgets mindretall at NRK kunne ha utvist en noe større varsomhet i formidlingen av handlingsforløpet eller på annen måte forsikret seg om at siste setning i plakaten punkt 4.9 var ivaretatt. Utvalget mener likevel at programmet er innenfor det presseetisk akseptable.»

(Denne saken ble også behandlet av Kringkastingsrådet som også var delt, men flertallet landet på at Brennpunkt-dokumentaren var forsvarlig.)

Sak 068/10 – Pasient- og brukerombud i Østfold, Hilde Bråthner Johansen mot Fredriksstad Blad

<https://presse.no/pfu-sak/06810/>

BRUDD: 4.6, 4.9

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt en nyhetsartikkel om en tilsynssak hvor Helsetilsynet i Østfold hadde bedt Statens Helsetilsyn vurdere behandlingsopplegget for en pasient ved Sykehuset Østfold. Pasienten tok sitt eget liv.

PFU påpekte at Fredriksstad Blad var i sin fulle rett til å omtale saken og rette et kritisk søkelys på behandlingsopplegget – sakens alvorlighetsgrad tatt i betraktning. Men Fredriksstad Blad ble felt for å gå for langt i sin omtale av selvmordet, og omtale av metode. I tillegg mente PFU at nærmeste pårørende skulle vært kontaktet og informert på forhånd: «Utvalget registrerer at avisen etter å ha snakket med pårørende har endret nettartikkelen, og beklaget muntlig og skriftlig til dem som har reagert. Utvalget mener likevel at kjennskap til artikkelen før publisering kunne forberedt de nærmeste pårørende på den belastningen det utvilsomt er å lese en slik artikkel.»

Sak 113/08 – Magnus Fasting mot Dagbladet

<https://presse.no/pfu-sak/11308/>

BRUDD: 4.9

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt omtale av flere selvmord i Japan, der selvmordskandidatenes handlinger medførte at en rekke uskyldige personer også ble alvorlig syke.

Her ble avisen felt for å gjengi metode: «I det påklagede tilfellet henger selvmordsmetoden direkte sammen med de alvorlige konsekvensene og skadene som er påført en rekke uskyldige mennesker. Utvalget er likevel av den oppfatning at Dagbladet.no burde ha redusert detaljeringsgraden i beskrivelsen av metoden ved blant annet å unngå omtale av hvilke typer stoffer personene benyttet da de tok sine liv. I vurderingen legger utvalget også vekt på at beskrivelsen av selvmordsmetoden blir gjentatt.»

Sak 176/06 – Helsetilsynet i Troms, Magnus P. Hald, Regionalt ressurscenter (RVTS), Universitetssykehuset Nord-Norge mot Bladet Tromsø

<https://presse.no/pfu-sak/17606/>

BRUDD: 4.1, 4.9.

Nyhet/fotoreportasje.

Klagen gjaldt en to-siders bildereportasje, der en ung kvinne var fotografert på avstand mens hun befant seg på utsiden av sikkerhetsgjerdet over Tromsøbrua. Under tittelen

«Overtalt til ikke å hoppe» fremgikk det at hendelsen hadde ført til en timelang trafikkstans før politiet fikk kvinnen «på bedre tanker».

Vurdering tilsvarende saken nedenfor (197/06).

Sak 197/06 – Grete S. Vaaland mot Verdens Gang

<https://presse.no/pfu-sak/19706/>

BRUDD: 4.1, 4.9.

Nyhet/fotoreportasje.

Klagen gjaldt en to-siders bildereportasje, der en ung kvinne var fotografert på avstand mens hun befant seg på utsiden av sikkerhetsgjerdet over Tromsøbrua. Under tittelen «Overtalt til ikke å hoppe» fremgikk det at hendelsen hadde ført til en timelang trafikkstans før politiet fikk kvinnen «på bedre tanker».

PFU anerkjente avisens vurdering av nyhetsverdien i hendelsen da den berørte mange. Utvalget mente også det var «legitimt av avisen å omtale den mulige selvmordsforebyggende effekten av brosikringen», men fant likevel bildebruken krenkende og ikke tilstrekkelig omtensksom (4.1): «Eksposeringen av hendelsen innebar en urimelig tilleggsbelastning for de direkte berørte som avisen burde tatt hensyn til. (...) Slik utvalget ser det, må dette hensynet presseetisk overprøve det informasjonsbehov publikum generelt måtte ha. Når utvalget tillegger nettopp hensynet til kvinnen og de nærmeste en så stor tyngde, skjer det uavhengig av om oppslaget i tillegg kan antas å ha en suicidal smitteeffekt.»

Sak 101/06 – Adv. Anne K. Bohinen pva. klienter mot Aftenposten

<https://presse.no/pfu-sak/10106/>

BRUDD: 4.6, 4.9.

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt en nyhetsartikkel om en rettssak, der en ung mann ble dømt til tvungent psykisk helsevern etter å ha drept sin mor. Det kom frem at mannen hadde forsøkt å ta sitt eget liv etterpå.

PFU slo ned på den detaljerte beskrivelsen: «Etter utvalgets mening burde redaksjonen ha forstått at den detaljerte beskrivelsen av hendelsesforløpet knyttet til drapet, og opplysningen om den dømtes påfølgende forsøk på å ta sitt eget liv, ville innebære en sterk tilleggsbelastning for de berørte. Slik utvalget ser det, var tittelbruken i tillegg egnet til å forsterke denne virkningen.»

Sak 039/06 – Haukeland universitetssykehus, Psykiatrisk div. ved leder Dag

Ø. Nordanger mot Stavanger Aftenblad

<https://presse.no/pfu-sak/03906/>

KRITIKK: 4.9.(dissens)

Nyhetsartikkel/intervju.

Klagen gjaldt et intervju med mannen til en kvinne som begikk selvmord mens hun var pasient ved Psykiatrisk klinikk ved Stavanger Universitetssjukehus. Klagerne reagerte på omtalen av selvmordet. Det ble blant annet opplyst hvor og hvordan en pleier hadde funnet den døde pasienten.

PFU påpekte at mediene må kunne omtale selvmord, men flertallet slo ned på omtalen av hvordan selvmordet skjedde: «Etter utvalgets flertalls mening burde avisen ha utelatt opplysningen om hvordan selvmordet skjedde. Dette ville ikke i vesentlig grad ha svekket informasjonsverdien i artikkelen. Samtidig legger utvalget vekt på at artikkelen ikke har sensasjonspreg, og er skrevet med både respekt og grundighet.»

PFUs mindretall kom til at «avisen med fordel (kunne) utelatt opplysningen om hvordan selvmordet skjedde uten at det i vesentlig grad ville ha svekket informasjonsverdien i artikkelen». Mindretallet la også vekt på at artikkelen ikke var sensasjonspreget, og skrevet med både respekt og grundighet, men fant heller ikke at selvmordsmetoden var framhevet på noen måte, og landet på den andre siden av vektskåla – ikke brudd.

PFU-saker som har endt med frifinnelse

Sak 030/20 – NN mot Verdens Gang

<https://presse.no/pfu-sak/030-20/>

IKKE BRUDD (4.7, 4.9)

Nyhetsdokumentar.

Klagen gjaldt omtale av en politiadvokat som begikk selvmord etter å ha blitt tatt med mange ulovlige våpen. Vedkommende ble identifisert med navn og bilde.

PFU mente det var relevant å omtale selvmordet, da dette var direkte tilknyttet den alvorlige straffesaken gjennom et brev mannen skrev. Det ble også vektlagt at omtalen av selvmordet var kortfattet og nøktern, og at VG ikke publiserte noe om metoden.

Sak 049/18 – Forandringsfabrikken mot Fædrelandsvennen

<https://presse.no/pfu-sak/049-18/>

IKKE BRUDD (3.2, 4.3, 4.6, 4.7, 4.8, 4.9)

Nyhetsdokumentar.

Klagen gjaldt en artikkel om en 15 år gammel jente som drepte en tilfeldig 17-åring. Det ble omtalt hvordan 15-åringen forut for drapet gjentatte ganger hadde forsøkt å begå selvmord, eller truet med det.

PFU mente det allmenne informasjonsbehovet veide tungt i saken: «Omtalen var viktig å ettergå systemet som skulle ivareta jenta. Avisen måtte kunne sette søkelys på det eventuelle ansvaret som offentlige myndigheter har for det som skjedde. Dette er i tråd med VVP 1.5, som slår fast at pressen har som oppgave å beskytte enkeltmennesker og grupper mot forsømmelser fra myndighetene. Broene var en sentral del av jentas historie, og utvalget vektlegger at omtalen var nøktern og faktaorientert.»

PFU påpekte også, slik det har gjort tidligere, at «VVP 4.9 ikke innebærer et absolutt forbud mot å omtale metode».

Sak 116/18 – Jan Helge Yannis Messell mot TV 2

<https://presse.no/pfu-sak/116-18/>

IKKE BRUDD (dissens – kritikk, 4.9)

Reportasje.

Klagen gjaldt en episode av Åsted Norge som skildret arbeidshverdagen til betjenter i sentralarresten i Oslo. I en scene ble et selvmordsforsøk omtalt, og en ansatt viste frem og snakket om en gjenstand som ble brukt i forsøket.

PFU delte seg i konklusjonen, der flertallet landet på ikke brudd. Flertallet vektla det allmenne informasjonsbehovet, og viktigheten av å omtale selvmord som et samfunnsproblem: «Utvalget oppfatter at den innklagede reportasjen oppfyller et allment informasjonsbehov ved å vise hvordan ustabile mennesker i arresten kan utgjøre en fare for seg selv og andre.»

Om metoden som ble omtalt, uttalte flertallet i PFU: «TV 2s reportasje omtaler et selvmordsforsøk og kommer inn på metode ved å beskrive hvordan en tilsynelatende harmløs gjenstand ble tilpasset og formet til et selvmordsredskap. Utvalget anerkjenner at det var relevant å få frem i innslaget at ustabile arrestanter kan ta i bruk selv den minste gjenstand for å forsøke å ta sitt eget liv.»

Det ble samtidig pekt på at TV 2 kunne vært noe mer tilbakeholdne: «Utvalgets flertall forstår at TV 2 valgte å oppgi hvilken gjenstand som var benyttet i selvmordsforsøket, men ser ikke bort fra at redaksjonen kunne ha vært enda mer sparsommelig med opplysninger om hvordan gjenstanden var blitt bearbeidet. Samlet sett oppfatter likevel ikke utvalgets flertall at TV 2s fremstilling var i strid med VVPs punkt 4.9.»

Mindretallet som konkluderte med kritikk på 4.9, vektla at det ikke kunne avvises at innslaget kunne ha en smitteeffekt.

Sak 092/18 – NN mot Harstad Tidende

<https://presse.no/pfu-sak/092-18/>

IKKE BRUDD (4.6, 4.9)

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt en nyhetsartikkel om en elev som hadde omkommet under en skoletur. Utvalget konstaterte at de pårørende var informert ni timer før artikkelen ble publisert, men påpekte samtidig at redaksjonen med fordel kunne vært mer tilbakeholden med opplysninger og detaljer rundt dødsfallet av hensyn til de pårørende.

Sak 021/08 – Thor Foss mot NRK

<https://presse.no/pfu-sak/02108/>

IKKE BRUDD (4.9)

Dokumentarfilm.

Klagen gjaldt en amerikansk dokumentarfilm, «The Bridge», om de mange som hvert år tar sitt eget liv ved å hoppe fra Golden Gate-broen i San Fransisco.

PFU påpekte at ut fra formuleringen i VVP 4.9, så fremstår filmen isolert sett presseetisk problematisk. Samtidig mente PFU at dokumentaren fremsto som et ansvarlig filmatisk arbeid om selvmord som fenomen. Utvalget bemerket også at dokumentaren i hovedsak unngikk det spekulative, og at selvmordhandlingene som ble vist, gjennomgående ble veid opp mot de etterlattes fortellinger. Slik sett vurderte PFU filmen som «et viktig dokument i en debatt av stor samfunnsmessig betydning». PFU påpekte samtidig at «NRK med fordel kunne ha knyttet visningen til informasjon om hvor man kan søke hjelp til å forebygge selvmord».

PFU uttalte: «Når utvalget likevel ikke mener at NRK har brutt god presseskikk, selv om enkeltinnslag i filmen åpenbart er kritikkverdige, er det fordi det kritikkverdige inngår i en helhetlig dokumentar av kunstnerisk og informativ verdi. Utvalget oppfordrer med dette redaksjoner som overveier å vise denne type filmer, om å vurdere nøye om og i så fall hvordan og når de bør vises.»

Sak 193/06 – X-skole og psykiater Karsten Hytten mot Verdens Gang

<https://presse.no/pfu-sak/19306/>

IKKE BRUDD (4.9)

Nyhetsreportasje.

Klagen gjaldt en reportasje om en skolejente i tenårene som hadde forsøkt å ta sitt eget liv, og der også deler av jentas selvmordsbrev ble gjengitt (faksimile).

Her vektla PFU viktigheten av å belyse problemstillingene i offentligheten, at avisen «hadde legitime grunner til å ta for seg omstendighetene som førte fram til skolejentas forsøk på å ta livet sitt», samt at familien ønsket omtale, «nettopp for å gjøre andre oppmerksom på hvilke alvorlige følger det kan få hvis det ikke i tide blir slått ned på mobbing i skolesammenheng». Utvalget mente imidlertid at avisen med fordel kunne «brakt inn klare advarsler overfor andre unge i lignende situasjoner, og samtidig informert om hvordan man kan få hjelp eller skaffe hjelp ved selvmordsfare og risikofaktorer man bør være oppmerksom på».

PFU-saker om selvmord som har endt med fellelse, men ikke begrunnet i VVP 4.9

Sak 161/20 – Anne Kristine og Ingrid Marie Haverstad mot Oppland Arbeiderblad

<https://presse.no/pfu-sak/161-20/>

BRUDD 4.6

BRUDD (4.6)

(ikke felt på 4.9 + 3.9, 4.1)

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt omtale av om en pågående leteaksjon, der det kort tid etter ble opplyst at den savnede var funnet død og pårørende var varslet. Artikkelen ble noen timer senere oppdatert med opplysning om at det ikke var mistanke om noe kriminelt, og at politiet mente kvinnen hadde tatt sitt eget liv.

Her ble OA ikke felt på 4.9, men på 4.6 – hensynet til pårørende, fordi årsaken til dødsfallet ble omtalt på et veldig tidlig stadium: «Når pressen omtaler dødsfall, skal man uavhengig av

dødsårsak, være varsom, spesielt med tanke på hvordan omtalen kan virke på etterlatte. Pressens informasjonsansvar må vektes opp mot VVP 4.6, som handler om å vise hensyn til mennesker i sorg. I denne konkrete saken, på det gitte tidspunktet, mener utvalget at hensynet til pårørende veide tyngre enn informasjonsbehovet. Opplysningen om at politiet mente at kvinnen tok sitt eget liv, ble publisert for tidlig, noe utvalget mener utgjorde en unødig tilleggsbelastning for klagerne.»

Sak 193/19 – NN mot Finansavisen

<https://presse.no/pfu-sak/193-19/>

KRITIKK 4.1

(men ikke på 4.9 med flere)

Nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt omtale av en forretningskvinne som ble beskyldt for svindel. Hun ble anklaget for å ha lurt flere personer til å investere i hennes selskaper, og ble beskyldt for å putte penger i egen lomme. Avisen skrev også at en person begikk selvmord etter å ha havnet i økonomisk ruin på grunn av investeringer i kvinnens selskap.

PFU mente artikkelen var rammende for klager; artikkelens presentasjon bidrar til dette. PFU skrev: «Det ble publisert bilder av klager både på forsiden og inni avisen, og ordbruken var sterk i tittel og ingress. Klager ble koblet til et selvmord. PFU mener at selvmordet måtte kunne omtales, men utvalget mener koblingen i tittel og ingress, kombinert med bildebruken, var unødvendig rammende. Utvalget viser til VVP 4.1, som ber pressen vektlegge omtanke i innhold og presentasjon.»

Sak 017AB/18 – Liv Anne Moss og Paula Ensink Lunderbye mot Glåmdalen

<https://presse.no/pfu-sak/017ab-18/>

BRUDD: 4.12

(ikke felt på 4.9 +4.1).

Leder- og nyhetsartikkel.

Klagen gjaldt ikke direkte omtale av selvmord, men en publisering om selvskading, der det ble publisert illustrasjonsbilde av en jente som skjærer i armen. Det ble også publisert flere selvskadingsbilder. VVP 4.9 var en del av klagegrunnlaget pga. ordlyden om smitteeffekt, som klageren mente også måtte kunne gjelde for omtale av selvskading.

PFU påpekte at temaet i artikkelen har stor offentlig interesse: «Det er imidlertid helt avgjørende at omtale av selvskading gjøres på en varsom måte, og at redaksjonen gjør nøye vurderinger av hvordan omtalen kan påvirke personer i faresonen.» PFU felte Glåmdalen fordi bildebruken fremsto massiv og ikke tilstrekkelig varsom: «PFU mener det er et paradoks at Glåmdalen adresserte den farlige smitteeffekten som bilder av selvskading kan ha, samtidig som avisen selv laget et eksplisitt bilde av selvskading og presenterte det på forsiden. Avisen var ikke varsom i bildebruk og presentasjon.»

Sak 330/15 – NN mot Telemarksavisa

<https://presse.no/pfu-sak/33015/>

BRUDD: 4.6

(ikke felt på 4.9).

Kommentar.

Klagen gjaldt en kommentarartikkel signert avisas ansvarlige redaktør og omhandlet selvmord. Klager var enke etter en mann som begikk selvmord få dager før kommentaren ble publisert, og hun reagerte på at dødsfallet ble nevnt. Hun påpekte at mannen heller ikke var bisatt, og at publiseringen skjedde midt i en tung sorgprosess.

PFU uttalte: «Pressens Faglige Utvalg mener at man selvsagt må kunne omtale selvmord, selv om Vær Varsom-plakatens punkt 4.9 maner til varsomhet i denne sammenheng. Det er viktig at pressen ikke bidrar til å gjøre dette til et tabubelagt tema. (...)

Problemet, som TAs redaktør ikke ser ut til å ha tatt helt inn over seg, er at hans verdisyn, hans vurdering av selvmord knyttes så tett til ett bestemt menneskes valg, og derfor blir en vurdering av denne enkeltpersonens valg. Dette i kombinasjon med tidspunktet for publiseringen av kommentaren, kort tid etter at selvmordet ble begått, før personen var

bisatt, gjør publiseringen problematisk. (...) I dette påklagede tilfellet mener utvalget at TA har utvist for liten forståelse for hvordan kommentaren kan virke på de etterlatte.»

Sak 131/07 – NN mot Agderposten

<https://presse.no/pfu-sak/13107/>

BRUDD: 4.6

(ikke felt på 4.9).

Nyhetsreportasje.

Klagen gjaldt en reportasje etter en dødsulykke på E18, i hovedsak om konsekvenser ulykken hadde for de nærliggende bolighusene. Mot slutten av artikkelen ble det opplyst om årsaken til ulykken: at en ung mann ønsket å ta sitt liv.

I det aktuelle tilfellet var det uenighet om hvilke fakta som var korrekte og om hvorvidt det var avklart om det faktisk var tale om et selvmord. Utvalget mente det ikke var tatt tilstrekkelig hensyn til pårørende, og felte altså på 4.6, og ikke omtalen av selvmordet.

PFU sa: «Etter utvalgets mening er det spesielt viktig å være sikker på fakta når det er tale om saker som er av stor følelsesmessig betydning for de berørte. Utvalget viser til punkt 4.6, der det blant annet heter: 'Ta hensyn til hvordan omtale av ulykker og kriminalsaker kan virke på ofre og pårørende.' Selv om det i artikkelen er henvist til selvmord på en diskret måte, merker utvalget seg at forholdet ikke var avklart. Dermed burde redaksjonen ha avstått fra å påføre de nærmeste den ekstra belastningen det vår å motta slik informasjon via avisen.»

Sak 128/06 – NN mot Aftenposten

<https://presse.no/pfu-sak/12806/>

BRUDD: 4.6

(ikke felt på 4.9 + 4.1)

Nyhetsreportasje.

Klagen gjaldt en reportasje om møteulykker mellom lastebil og personbil. Bakgrunnen var en rapport som indikerer at nær halvparten av disse ulykkene i realiteten er selvmord. Reportasjen fokuserte på en dødsulykke som anses å være et selvmord.

Utvalget mente Aftenposten måtte kunne intervju en av lastebilsjåførene, og at det var akseptabelt «å viderebringe sjåførens vurdering av at det dreide seg om et selvmord». PFU vektla «at artikkelens fokus på lastebilsjåførenes reaksjoner kan virke forebyggende, snarere enn å ha smitteeffekt».

For øvrig pekte utvalget på at Aftenposten «med fordel kunne unngått å oppgi tid og sted for den omtalte ulykken, og registrerer at avisen selv er enig i dette. Samtidig var det gått trekvart år siden ulykken, og utvalget mener opplysningene, sett i dette lys, ikke utvidet kretsen av personer som var kjent med den forulykkedes identitet». Utvalget mente imidlertid det var uakseptabelt at avisen ikke hadde gjort den omkomnes nærmeste pårørende kjent med at det ville komme en større reportasje om ulykken, slik at de kunne være forberedt på belastningen.

Andre reelle klagesaker relatert til temaet selvmord:

PFU behandlet en klage som gjaldt omtale av en familietragedie, der en forelder hadde drept egen familie, så seg selv (omtalt som selvdrap). Her ble ikke 4.9 konkret vurdert i uttalelsen, men var en 4.1-/4.6-vurdering.

Klage der en mann fortalte om krisehjelpen han og hans familie hadde fått etter at han mistet sin voksne datter etter selvmordsforsøk. I artikkelen ble det også publisert bilder fra datterens begravelse. Foreldrene til avdøde var skilt, og mor var ikke orientert om artikkelen. Klagen gjaldt ikke omtalen av selvmordsforsøket, men at avisa hadde vært til stede i begravelsen, tatt bilder og publisert disse, uten at klager verken var orientert eller spurt om fotografering og publisering.

To klager mot samme publisering, som gjaldt omtale av leteaksjon, der savnede ble funnet død. Det ble i oppdateringen av saken publisert at mannen ifølge politiet hadde tatt sitt eget

liv. Det ble også omtalt at pårørende var varslet. Partene kom til en **minnelig løsning** (mediet publiserte en beklagelse).

Også en annen klage mot et annet medium som gjaldt omtale av leteaksjon, der den det ble lett etter hadde lagt igjen et brev. Personen kom til rette – klagesaken endte i en **minnelig løsning**. I artikkelen sto det: «Vedkommende blir ivaretatt av helsepersonell, og politiet vil ikke gi ytterligere opplysninger i saken.» Det ble også publisert bilde og opplyst i bildeteksten at bildet viste utgangspunktet for leteaksjonen.

En annen klage handlet om en far som blant annet uttalte seg om sønnens selvmord. Klager var mor, som mente intervjuet inneholdt flere usannheter og feil påstander om sønnens selvmord. Intervjuet ble redigert, og avisen publiserte beklagelse. Klagen endte i **minnelig løsning**.

PFU mottok også en klage knyttet til omtale av en mann som døde etter fall inne på et kjøpesenter. Denne klagen kom aldri til reell behandling fordi den ikke kom fra direkte berørte parter.